

gering kom til, fra regeringens første finanslov i 2002 og til nu, er det private forbrug vokset dobbelt så hurtigt som det offentlige forbrug, og det er denne udvikling, regeringen vil cementere frem til 2015. Ja, den foreslår endda endnu en stramning i udviklingen sammenlignet med de seneste år. Og uligheden vil fortsat blive øget med det asociale skattestop og uddelingen af skattelettelser til de højeste indkomster, til banker, olieselskaberne og aktionærerne med mange aktier.

Det er en vridning af økonomien væk fra den fælles velfærd, der foregår, og det fremgår af regeringens egne prognoser i dens 2015-plan. Når regeringen taler om, at der er afsat en pulje på 10 mia. kr. til mere velfærd, viser forslaget til finanslov, at der ikke er en eneste ny krone til velfærd. Enten er pengene sparet på andre konti, eller også er de allerede brugt i de såkaldte trepartsaftaler.

Når der prales med 50 mia. kr. ekstra til investeringer i velfærd, er der ikke afsat en eneste krone på forslaget til finanslov. Og ser vi videre frem, er der ikke tale om en eneste krone mere end det, der allerede i dag er afsat inden for det offentlige. Der er altså overhovedet ikke tale om noget løft, tværtimod. Der er et kæmpe efterslæb med nedslidte skolebygninger, plejehjem og hospitaler, der skal renoveres, og det kan simpelt hen ikke holdes inden for den ramme, som regeringen udstikker. Så vil man endda til at købe nye jagerfly for rigtig mange milliarder. Jeg ved ikke, hvor de penge skal komme fra, men de vil selvfølgelig også gå fra velfærden.

Vridningen fra fælles forbrug til flere private indkøb er netop den ideologi, som statsministeren talte om, med minimalstaten, og det er den ideologi, beskæftigelsesministeren har forsvaret, når han siger: Når man bremser det offentlige forbrug, vil den private sektor løbe fra det offentlige, og der opstår et helt nyt Danmark.

Det er helt på linje med indenrigs- og sundhedsministerens udtalelser om at se skattestoppet som en praktisk genvej til den kurs, hvor vi lader den private sektor vokse mere end den offentlige. Det er en drejning, det er en vridning, og det er den ideologi, som regeringen støttet af Dansk Folkeparti nu er ved at gennemføre lænere frem. Fra at velfærden skal være for alle, skal velfærden indrettes som en købmandsbuik, hvor de, der har flest penge og har fået de største skattelettelser, kan vælge først og vælge den bedste kvalitet, mens de uden penge og

uden skattelettelser må vente og nøjes med en lavere kvalitet.

Nu, da fru Pia Kjaersgaard, Dansk Folkepartis formand, er i salen, har vi jo mulighed for at få en indsigelse, hvis det ikke er en korrekt beskrivelse, jeg giver af den politik, Dansk Folkeparti har hjulpet regeringen til at gennemføre, nemlig stramninger og som følge deraf mere ulighed i samfundet.

Det er et historisk skifte, der er på vej, og det er den vigtigste politiske kamplads i dag: fælles velfærd og mere lighed eller et opdelt samfund, hvor de, der tjener mest, får det markant bedre end dem, der ikke har så mange penge, også når det gælder børnehaver, skoler, ældrepleje og sygehuse, og hvor forskellen på de, der tjener mest, og de, der tjener mindst, vokser. Allerede for 2 år siden var uligheden på niveau med 1960'ernes ulighed i det danske samfund, og uligheden er vokset siden den opførelse og vil vokse yderligere med den skatteaftale, som nu er lavet og lagt frem af regeringen og Dansk Folkeparti.

Når nu så mange har haft travlt med at sige tillykke til De Konservative for at have vundet diskussionen, er det jo i den forbindelse rigtigt i forhold til det billede, der blev tegnet i aviserne i et par dage, men ser vi over hele forløbet, er der ikke mere grund til at sige tillykke til De Konservative denne gang end de andre gange, de har lavet skattelettelser, for alle skattelettelser og alle skatteændringer, der er lavet af den her regering, har været med til at betyde, at de rige har fået lavere skat – jo rigere, jo højere lettelse – mens arbejdsløse og pensionister har fået en lang næse.

Kl. 17:13

Regeringen forsøger også at fremstå med en grøn profil og taler på det område om merbevillinger; det har man jo opdaget er populært, så derfor også her. Statsministeren og miljøministeren rejser til Grønland for at kunne stå på isen, mens den endnu er der. Men når det kommer til at gøre noget ved klimaproblemerne, er regeringens politik – undskyld mig udtrykket – varm luft.

Enhedslisten har sammenregnet regeringens beslutninger på miljøområdet, siden den her regering kom til, sammentalt nedskæringerne, det var et større arbejde, og sammentalt de få merbevillinger, det var noget nemmere, og når de to tal blev trukket fra hinanden, så var der i alt skåret mere end 2 mia. kr. væk fra miljøområdet. Og i den sammenhæng er den finanslov, vi diskutere